

САДРЖАЈ

Акције на видуку	2-4
Пошта изгубила хотеле	5
Глас запослених	6
Прети нам физички нестанак из ПТТ-а	8-10
Кинези облаче поштаре	11
Извештај са II седнице Главног одбора	12-13
Извештај о кретању зарада	15
Списак чланова Главног одбора	16
Списак председника синдикалних организација	17
Писма читалаца	19
Прописи и пракса	20

Лист Синдиката ПТТ Србије
(излази једанпут у три месеца)

Издавач:

Главни одбор Синдиката ПТТ Србије

Председник Издавачког савета
Гордана Близнаковић

Чланови Издавачког савета

Благоје Свркота, Бранко Калајановић и Владан Ђурић

Главни и одговорни уредник:

Милорад Будимир

Техничко уређење:

Предраг Кнежевић

Редакција:

Београд, Косовска 47, Телефон: (011) 3248-419

Факс: (011) 3223-413

Електронска пошта:

sindptt@bitsyu.net

Тираж:

1500 примерака

Примерак бесплатан

Штампа:

ЈП ПТТ саобраћаја „Србија” – РЈ за издавачку делатност

Реч уредника

Поштоване колеге, пред вама је 140-ти број „Поштара” у коме вас подсећамо на сва битнија дешавања – како на синдикалној сцени, тако и у Предузећу. Ово је, такође, први број после завршеног изборног циклуса у нашем синдикату, а о томе како је подмлађена екипа стартовала, најбоље је да просудите сами.

Овај број карактерише неколико битних тема. За Синдикат ПТТ Србије питање поделе бесплатних акција радницима (бившим и садашњим) нашег Предузећа представља један од приоритета у раду и пројекат од капиталног значаја, па смо тој теми посветили достојну пажњу кроз ретроспективу досадашњих активности.

На жалост, дешавања у Предузећу у последње време донела су нам и веома озбиљне проблеме везане за трансформацију ПТТ-а и то пре свега у делу пратећих делатности. Сматрамо да су брига за имовину и радна места запослених суштина нашег деловања, па су и дешавања у Угоститељству и Ауто-сервису добила заслужено истакнуто место у овом броју.

И, на крају, морам да истакнем да су позиви на сарадњу и активно учешће у креирању нашег листа дали резултате, тако да је ово број са највише текстова са терена што ће, надам се, допринети даљем расту квалитета нашег листа.

Милорад Будимир

ИНИЦИЈАТИВА СИНДИКАТА ЗА ПОДЕЛУ АКЦИЈА РАДНИЦИМА

Акције на видику

Синдикати својом снагом треба да обезбеде законске промене

За Синдикат ПТТ Србије питање поделе бесплатних акција радницима (садашњим и бившим) нашег Предузећа представља један од приоритета у раду и пројекат од капиталног значаја. Од прве иницијативе па до данас, када полако али сигурно улазимо у њено финале, протекло је више од годину дана. За то време је урађено много, али и добитак би требало да буде велики и то за све нас. Интересовање запослених (и бивших запослених) је такође велико, те ћемо у овом броју дати кратку ретроспективу досадашњих активности као и план за период пред нама.

Наиме, као што је познато, Република Србија је 1989. године својим декретом сва јавна предузећа из друштвеног превела у државно власништво, тако да објективно, по данашњим законима, ми немамо право на поделу бесплатних акција. Тачније, Закон о приватизацији на истоветан начин допушта приватизацију и друштвеног и државног капитала, али посебни закони који се односе на сва јавна предузећа прописују значајна ограничења.

Јединство синдиката било неопходно

Било је потребно иницирати промену неких законских решења, ма-

да је то у први мах изгледало немогуће. У питању је веома озбиљан посао у који се морало ући што пре, јер је увелико почела прича о издвајањима, реструктурирању и приватизацији јавног сектора. За успех овако озбиљног и великог пројекта је пре свега било потребно да се постигне јединство међу синдикатима, који својом снагом треба да обезбеде законске промене.

Камен темељац овом послу постављен је крајем прошлог лета кад су се представници репрезентативних синдиката који делују у Пошти и Телекому лако договорили о синхронизованом наступу, као и о пријатељском позиву осталима да се ујединимо по овом питању због веће ефикасности у раду. Безрезервну подршку дали су и представници Удружења пензионера, које броји око 10.000 наших колега.

Формирање Савета

Уследили су преговори и договарања, а сви синдикати Поште и Телекома, потписали су 26. новембра прошле године споразум о формирању Савета који ће се борити за право садашњих и бивших радника ова два предузећа на бесплатне акције.

Споразум су потписали Синдикат ПТТ Србије, Синдикат ЈП ПТТ сао-

браћаја „Србија”-„Независност”, Јединствени синдикат Телекома Србије, Синдикат Телекома „Србија”, Синдикат „Телеком Србија” а. д. – „Независност”, Нови синдикат Телеком, Републички одбор Удружења пензионера ПТТ саобраћаја Србије и Синдикат пензионера поште и телекомуникација Србије.

Акциони план

Први састанак са пословодствима Поште и Телекома чланови Савета су имали већ 1. децембра прошле године. На састанку је договорено да координатори читаве акције буду Бранко Павловић и Небојша Медојевић, а донет је Акциони план Савета за заштиту права запослених и пензионера, који се састоји од десет тачака:

Формирање Савета (избор чланова, обезбеђивање техничких услова за рад); усвајање Пословника о раду Савета; ангажовање саветника; преговори са пословодствима око потписивања Меморандума о сарадњи на реализацији програмских циљева Савета (лобирање интереса запослених, партиципација представника Савета у раду органа предузећа када се разматрају питања од важности за интересе запослених); преговори са Владом

Србије око партиципације представника Савета у изради и јавној дискусији законских и подзаконских аката, посебних програма приватизације и реструктурирања система ЈП ПТТ, припреми тендера, изради социјалног програма и сл.; израда Нацрта документа; заштита права запослених и бивших запослених у процесу реструктурирања и приватизације ЈП ПТТ (анализа стања, правни due diligence, деобни биланс, процена вредности, захтеви за бесплатне деонице, социјални програм и сл.); дискусија о Документу међу синдикатима; израда финалне верзије Документа и његово усвајање; јавна кампања Документа; преговори са Владом Србије.

Успешан излазак у јавност

Финалне активности почињу током лета организовањем округлог стола у Међународном прес-центру у Београду, када је јавности први пут представљен Нацрт закона, тј. концепт поделе бесплатних акција запосленима у јавним предузећима, као и могући начини за правичну поделу акција из Регистрационог фонда запосленима и бившим запосленима у јавним службама (просвета, здравство, култура, јавна управа...). Према нашем предлогу, омогућило би се и значајно пуњење пензијског фонда и законски регулисао начин за његову капитализацију. Округлом столу, на сопствену иницијативу, присуствовао је и специјални саветник републичког министра финансија г. Динкића и сарадник ММФ-а Мишела Николић са сарадницима, што је био знак да смо озбиљно схваћени и да смо нашом иницијативом заинтересовали и сам државни врх.

Презентација пред менаџментима Телекома и Поште

Након изласка у јавност, генералним директорима Поште и Телекома Драгану Ковачевићу и Драшку Петровићу и њиховим сарадницима, уз присуство представника синдиката, цела акција представљена је у одвојеним презентацијама. Челници два предузећа имали су

Међународни Прес-центар: Представљање Нацрта закона

прилику да чују основне карактеристике Нацрта закона о подели бесплатних акција запосленима и бившим запосленима у Пошти и Телекому, које им је предочио Бранко Павловић, стручни консултант Синдиката и аутор Нацрта. Било је много конкретних питања, али и понека дилема. Господин Павловић је нагласио да ништа није „цементирано“, да је ово први у низу неопходних састанака, како би Предлог закона, када на јесен уђе у скупштинску процедуру, био што квалитетнији.

Шта заправо доноси предлог закона?

У процесу приватизације сви грађани Србије који су запослени у друштвеним предузећима, као и они који су пре пензионисања радили у њима, добили су или добијају бесплатне акције. Неки од њих, попут акционара Апатинске пиваре, „Књаза Милоша“, „Штарка“ итд. продајом својих акција остварили су велику добит.

У поређењу са њима, запослени у јавним предузећима (ПТТ, НИС, ЕПС), као и запослени у јавном сектору (здравство, образовање, судство) према садашњим законским решењима - грађани су другог реда. Ми тражимо да се бесплатне акције поделе и запосленима у јавним

предузећима! Реч је о четири закона који се тичу свих нас:

- Предлогу закона о оснивању предузећа НИС Капитал
- Предлогу закона о оснивању предузећа ЕПС Капитал
- Предлогу закона о оснивању предузећа ПТТ Телеком Капитал
- Предлогу закона о изменама и допунама Закона о приватизацији.

Уколико посланици ове законе усвоје, свим запосленима у јавним предузећима, као и онима који су у њима радили и пензионерима, биће бесплатно подељено 15 одсто укупних акција ових предузећа, у номи-

Радници Поште и НИС-а на заједничком задатку

налној вредности од 200 евра за сваку годину радног стажа.

Зашто предлагемо законе?

Влада Србије покушава да нам потури решење чије су лоше стране већ искусили мањински акционари „Беопетрола“, „Путника“ и великог броја малих фирми.

Наиме, Влада поделу бесплатних акција предвиђа тек по завршетку продаје свог већинског власничког пакета у јавном предузећу. Акције које после тога добију запослени неће вредети ништа – јер нико неће хтети да их купи. Ко ће дати новац да би био мањински власник у фирми у којој други одлучује о свему?

Шта предвиђају закони које ми предлажемо?

Пакетом закона које предлажемо предвиђа се да Република Србија формира акционарска друштва (НИС Капитал, ПТТ Капитал, ЕПС Капитал – за свако предузеће потребан је посебан закон) и да у власништво тих друштава пренесе средства и права које сада користе ова јавна предузећа. Држава би у овим акционарским друштвима имала 70 одсто, а запосленима у њима припало би 15 одсто акција, које би приликом приватизације имале исту цену коју имају акције државе – ону коју је купац ЕПС-а, НИС-а, или ПТТ Телекома спреман да плати.

Судбина запослених у јавном сектору

Остатак од петнаест одсто акција ових акционарских друштава од-

Улазак у Скупштину: Потписи на рентгену

мах би, пре и независно од било било какве продаје, припао Приватизационом регистру, фонду у који се, према Закону о приватизацији, улаже 15 одсто акција свих предузећа приватизованих путем тендера, и из којег треба да буду подељене акције запосленима у јавном сектору. Ми захтевамо да др-

жава донесе закон којим би била прописана правила по којима ће се те акције делити, као и датум почетка њихове поделе. На тај начин запослени у јавном сектору могли би да акције добију у првом тромесечју идуће године.

Финале

Двадесет један синдикат потписао је споразум о заједничкој акцији на усвајању овог законског пакета.

Прекретницу у читавом низу наших активности представља улазак пакета предлога законских решења у скупштинску процедуру. Тиме је завршен један велики посао и циклус припремних активности, а ушло се у завршницу у којој би синдикати (али и сви ми заједно) требало да својом снагом и бројношћу изврше пресудни притисак на све чланове Скупштине Републике Србије да прихвате наша законска решења и тако нам омогуће да и ми постанемо акционари у нашим предузећима.

Али, да би ови законски акти у Скупштини Србије уопште били стављени на гласање, било је потребно најмање 15.000 потписа грађана.

Такође, да би закони које предлажемо на гласању у Скупштини

Србије били и усвојени, потребно је да покажемо да смо јединствени и да нас има толико да је наше гласове немогуће занемарити.

Што се тиче потписа грађана, сакупили смо их више од 500.000, а што се тиче притисака... Председнику Скупштине, господину Пре-

драгу Марковићу, саопштено је приликом свечане предаје потписа да су сва 23 синдиката, која стоје иза читавог пројекта, спремни да прогласе генерални штрајк у Србији уколико Народна скупштина не буде уважила наш предлог и у року од 60 дана не стави законске предлоге на разматрање!

ПРЕВАРА ПОД ОКРИЉЕМ РЕСТРУ

Пошта

Одлуку донео Управни одбор Предузећа на седници 29. септембра, а против ње гласао само представник Синдиката ПТТ Србије

И поред уверавања људи који воде наше предузеће да се реструктурирање не може обавити без учешћа представника запослених и да ће се водити рачуна и о нашој имовини и о људима, испоставило се да реч, договор, па чак ни уговори – не значе ништа.

Наиме, на седници Управног одбора ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“, која је одржана 29. септембра 2005. године, по налогу Владе Републике Србије, односно Министарства финансија, донете су одлуке о преносу оснивачких права и удела ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“ у зависним привредним друштвима, ТА „Посттурс“ д.о.о. Београд и „ПТТ-угоститељство“ д.о.о. Београд, на Републику Србију.

Члановима Управног одбора очигледно није ништа значила чињеница да је у поступку договарања о извајању поменутих делова ПТТ-а постигнут договор између пословодства и синдиката и да су усвојене одлуке о оснивању Привредног друштва „ПТТ-угоститељство“ д.о.о. Београд, којима су дефинисани механизми заштите радника и имовине у коју су улагали сви радници Поште.

Према тим актима Јавно предузеће ПТТ саобраћаја „Србија“, као оснивач Друштва, обавезује се да, ради обезбеђења континуитета пословања и несметаног обављања његове делатности, обезбеди Друштву неопходне услове за рад, односно пружи другу потребну помоћ, у року не краћем од три године, почев од дана регистрације Друштва. Запослени у ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“, Радној јединици „Угоститељство“, Београд, настављају са радом у Друштву, а своја права током трајања уговора из ове одлуке, односно до доношења одговарају-

КТУРИРАЊА!

ИЗГУБИЛА ХОТЕЛЕ

Њих аката, остварују у складу са законом, Колективним уговором и осталим општим актима којима се уређује равноправни положај запослених код оснивача.

За нас је ово било веома битно, јер смо имали на папиру све механизме заштите права запослених, али онда је без икаквог упозорења и најаве све бачено низ воду.

Синдикат ПТТ Србије се оштро успротивио оваквој одлуци и начину рада, јер то практично значи да су Пошта и поштански радници изгубили хотеле и одмаралишта у које су годинама улагали, које су градили и одржавали. То значи и да су напуштени сви принципи договарања између пословодства и синдиката када је реструктурирање у питању, а посебно је срамотно што нико од представника запослених није био обавештен да се припрема предаја наших објеката који су били намењени за одмор и опоравак поштанских радника.

Оваква скандалозна одлука и наведене чињенице нам још теже падају ако имамо у виду да је против

Поштански дом у Врњачкој Бањи: Задужбина радницима Поште

ње гласао само представник нашег синдиката у Управном одбору, *Славко Топалов*, док су сви остали, укључујући и члана УО из редова синдиката „Независност”, гласали за предају наше имовине.

На наше инсистирање, Управни одбор је прихватио захтев представника репрезентативних синдиката ЈП ПТТ саобрћаја „Србија”, да се иницира организовање састанка са представницима Владе Републике Србије у што краћем року. На том састанку би се разговарало о положају запослених у ова два привредна друштва, о социјалном програму и другим питањима у вези са правима и обавезама запослених, што је наведено у пропратном писму упућеном 29. септембра Министарству за капиталне инвестиције Републике Србије.

Према објашњењу које смо добили од председника Управног одбора и генералног директора Предузећа, поменути захтев Владе Републике Србије узрокован је неопходношћу поштовања рока (30. септембар 2005. године) о преносу оснивачких права од стране јавних предузећа у свим издвојеним предузећима споредних делатности на Републику Србију. Тај рок је дефинисан Меморандумом о економској и финансијској политици који је потписан са Међународним монетарним

фондом и усвојен је од стране Владе Републике Србије.

Остаје нејасно ко је и када знао да ће доћи до оваквог развоја догађаја јер ми, као представници запослених, о овоме нисмо ништа знали. Преварени смо причама о реструктурирању и заштити наших људи у наредне три године, као и уговорима који очигледно никога не обавезују.

Ове чињенице посебно ће нам значити у будућим преговорима по питању било каквих издвајања и реструктурирања, јер сада знамо са киме и са чиме имамо посла. Сада знамо и да се након динамике којом је предвиђено издвајање пратећих делатности спрема и њихова предаја, а тиме и кидање свих веза са матичним предузећем, што је у супротности са свим досадашњим договорима.

Остају питања шта ће се десити са средствима која су уложена у КДС уместо у ГПЦ, јер, према садашњем развоју догађаја остаћемо и без КДС-а и без уложених средстава. Остаје нејасно и ко ће сервисирати наша возила и објекте када држава преузме радне јединице Аутосервис и Одржавање, али је свим јасно да их не преузима како би их развијала и сачувала, већ да би их што пре продала и попунила рупе у буџету.

ЖАЛИМО...

После нашег Билтена у коме је изнета тужна истина да је, мада у Управном одбору Предузећа седе три представника запослених, против одлуке о преносу овлашћења над Угоститељством и Посттурсом са ПТТ-а на Владу Србије гласао само представник нашег синдиката *Славко Топалов*, уследиле су жучне реакције из синдиката ПТТ – „Независност”.

Наравно да сваки члан УО има апсолутно право да гласа према инструкцијама и према својој савести и жао нам је ако се неко због нашег саопштења нашао увређен.

Ипак, још нам је жалије што против одлуке о предаји наше имовине нису била барем два гласа против. Пораз би био часнији.

Глас запослених

Одбор Синдикалне организације РЈ Угоститељство на састанку који је одржан 4. октобра 2005. године реаговао је на одлуку Управног одбора ПТТ Србије о преносу оснивачких права и удела ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“ у зависном Привредном друштву „ПТТ-угоститељство“ д.о.о, на Републику Србију и именовању лица које ће обављати послове из делокруга рада скупштине. Чланови одбора синдикалне организације једногласно су се сложили да се упуту писмо названо „Глас запослених“ свим релевантним чиниоцима друштва, председнику Синдиката ПТТ Србије, средствима јавног информисања и свим запосленима у коме ће изразити свој став по овом питању.

„Поштар“ ово писмо преноси у интегралном облику:

На основу информације, чији су потписници: председник Управног одбора ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“, проф. др Милашин Милановић и генерални директор ПТТ-а дипл. инж. Драган Ковачевић, а која се односи на пренос оснивачких права и удела ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“ у зависним привредним друштвима „ПТТ-угоститељство“ д.о.о. Београд и ТА „Посттурс“ д.о.о. Београд на Републику Србију, као и на именовање лица која ће обављати послове из делокруга Скупштине, а која је прослеђена Синдикату ПТТ Србије 30. септембра 2005. године, дужни смо да кажемо следеће:

Морамо признати да смо, као представници запослених, најблаже речено изненађени и шокирани изненадном (само за нас запослене) одлуком Управног одбора ЈП ПТТ „Србија“, који је за један дан разбио све илузије о наводно коректној сарадњи пословодства и већинског синдиката у ПТТ-у.

На жалост, други синдикат (који то неаргументовано пориче) у

Предузећу је, од предлога Влади РС за продају објекта „Петко Миљевић“, па до ове последње одлуке, преко свог представника у Управном одбору увек гласао за ставове пословодства и владине већине.

Господине председнице УО Предузећа, Милашине Милановићу, и генерални директоре, Драгане Ковачевићу, не би то за нас био такав шок да управо ми нисмо са вама и вашим сарадницима хиперактивно

**Предраг Ћуџула, председник
СО „Угоститељство“**

(очигледно само по нашем мишљењу) радили и учествовали у процесу реструктурирања, борили се за бољи положај запослених, за очување капитала који су стицале генерације ПТТ радника! Сада управо ви сав наш дугогодишњи труд, конструктивне разговоре и постигнут договор о свим овим темама, без сагласности Синдиката ПТТ Србије (Славко Топалов је гласао против на седници УО) поништите у једном дану!

Да иронија буде већа, то колико нас уважавате и озбиљно схватате, разумете и цените нашу кооперативност у процесу реструктурирања, у интересу свих запослених и заштите капитала ПТТ, показали сте овом неуверљивом и конфузном информацијом, која се односи на оно горе наведено. На основу те

информације вам постављамо следећа питања:

1. Да ли поседујете писмени налог или поменути захтев Владе Републике Србије, односно Министарства финансија о преносу оснивачких права?

2. Зашто у тексту „Информације“ није поменута Агенција за приватизацију, под чију надлежност су стављена ова два привредна друштва?

3. Зашто је синдикални захтев за разговор у Влади стављен у пропратно писмо Министарству за капиталне инвестиције, када Агенција за приватизацију припада Министарству за привреду?

4. Како то УО Предузећа, са једне стране, прихвата захтев представника Синдиката ПТТ Србије о организовању састанка са представницима владе, где би се разговарало о положају запослених и социјалном програму, а са друге стране ви тврдите да ће, у циљу заштите запослених у овим зависним предузећима, уговором о преносу оснивачких права и удела бити обезбеђен пренос свих права и обавеза о оснивању привредних друштава које је стекло ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“ (о каквим је ту разговорима реч и на основу чега тврдите ово друго)?

5. Да ли сте исправно поступили када сте се сложили са преносом права над целим предузећем на Републику Србију, имајући у виду (само смо ми о томе причали пет година) да је Привредно друштво „ПТТ-угоститељство“ д.о.о базирано на две генералне групације: хотелијерство и угоститељство, а овај други део дели се на две базичне делатности, које се односе на услуге припремања и дистрибуције хране, хладних и топлих напитака у ресторанима и бифеима. Ако нас у овом стручном делу схватате, уви-

ђате да сте ставили два потпуно различита сегмента у исти „кош“?

6. Шта ће урадити Влада са одмаралиштем у Врњачкој Бањи, које је 1937. године *Лазар Стојадиновић*, са супругом *Анком*, као задужбину (легат) оставио радницима Поште? Када дође до реструктурирања ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“ којим поштарима ће припасти легат, да ли оним достављачима који носе пакете, или оним који носе писма и ко ће управљати тим објектом?

7. Да ли сте прочитали Уговор о припајању ДП „Зеленкада“ ЈП ПТТ Србије и шта пише у том уговору? Доставите јавно на увид уговор о припајању тог предузећа ЈП ПТТ „Србија“, одговорите каква је била одлука Радничког савета тог Предузећа и каква су права тих запослених по основу промене титулара из уговора?

8. Да ли знате да је преко 80 одсто основних средстава из бифеа власништво „Телекома Србија“ а. д.? Да ли је њихов Управни одбор заседао и донео одлуку о припајању њихових основних средстава на управљање Влади РС у новоформираном издвојеном предузећу?

АНГАЖОВАНИ АДВОКАТИ

Одбор СО Привредног друштва „ПТТ-угоститељство“ д. о. о је истог дана донео одлуку да, уз помоћ Главног одбора Синдиката ПТТ Србије, ангажује адвокатску канцеларију чији задатак би био да испита власништво над свим објектима Угоститељства и да на основу тога предузме законске мере када је у питању заштита капитала и интереса запослених у ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“.

9. Зашто пренос оснивачких права од стране јавних предузећа у издвојеним споредним делатностима, који је дефинисан Меморандумом о економској и финансијској политици (за који ми сада први пут од вас чујемо) не важи за угоститељство и туризам, који и после 30.

септембра 2005. године егзистира у НИС-у (као прилог достављамо вам чланак од 2. октобра 2005. године, објављен у листу „Српски национал“)?

10. Да ли су издвојена предузећа из других јавних система, која нам наводите у „Информацији“, пословали катастрофално као што је пословало д.о.о. Угоститељство (РЈ Друштвени стандард), поготово у периоду од 2004. до 2005. године (шаљемо вам прилог са расходима и приходима)? Да ли је то свесно рађено?

11. Да ли су овом одлуком Управног одбора Влади РС припали и објекти који нису ушли у састав новог привредног друштва „ПТТ-угоститељство“ д. о. о: четири одмаралишта, једна вила и пет земљишта („Три тигања“, Торник „Беле земље“, Лесковац и Шабац)?

12. Ако сте се слагали са нама, како смо заједно тврдили (мада по том питању нисте ништа урадили кад је реч о „ПТТ-угоститељству“ – што говоре резултати), да сваки сегмент ПТТ Србије, који улази у процес реструктурирања, треба прво ревитализовати, рационализовати, ставити на „здраве ноге“, па тек онда пустити на тржиште (са чим се ми, наравно, слажемо), зашто сте за избор лица за послове из делокруга Скупштине подржали политичког (по изјави председника УО), а не стручног кандидата (предлог Синдиката ПТТ Србије), што и ви сигурно добро знате на основу предлога и бизнис планова од 2000. до 2005. године, који нису испоштвани (о чему поседујемо документацију)?

13. Шта у „Информацији“ значи напомена да је ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“ једно од последњих јавних предузећа које је донело одлуку о преносу оснивачких права и удела на Републику Србију? Колико је то важно када је у питању капитал који смо годинама стварали и за њега издвајали из средстава за заједничку потрошњу? Колико то значи за наш социјални положај у будућности и за нашу егзистенцију?

„УРГЕНТНИ ПРИОРИТЕТ“

Према усменим обећањима генералног директора ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“ Драгана Ковачевића, председника Синдиката ПТТ Србије Александра Павловића и директора Дирекције за стратегију, развој и маркетинг Жељка Ивањија, која су упућена председнику СО Угоститељство Предрагу Ђућули, секретару СО Јелени Зобеници и члану одбора Валентини Лазаревић, запослени у Привредном друштву „ПТТ-угоститељство“ д.о.о., у складу са својом стручном спремом, имаће „ургентни“ приоритет за прелазак у друге делове система. Имајући у виду дешавања на седници Управног одбора од 29. септембра 2005. године, СО ће доставити списак запослених који желе да остваре ово право, у року од пет дана.

Морамо напоменути да нам је изузетно драго што смо, ако ништа друго, успели да вас, као председника Управног одбора и генералног директора, видимо на једном заједничком пројекту и како сте сложни бар по овом питању после годину и по дана сарадње, али нам сигурно није драго што нисте ништа урадили да оздравите пословање Угоститељства, а затим сте, без иједне озбиљне анализе, визије, аргумента, спровели у дело то што се, како наводите, тражило од вас.

Сматрамо да је било часно и поштено написати у овој информацији да иза свега овога постоји само један циљ, а то је убрзана приватизација великог губиташа (према оствареним резултатима) „ПТТ-угоститељства“, мада сте то у преговорима које смо водили до сада увек одбацивали као идеју (док се Предузеће не постави на „здраве ноге“).

Најгласнији у тим изјавама управо су били председник Управног одбора, Милашин Милановић и генерални директор Драган Ковачевић.

Нека им служи на част што су једно причали, а друго урадили!

СИНДИКАТ АУТОПРЕВОЗА УПОЗОРАВА: НЕЋЕМО СВОЈУ СУДБИНУ
ОЛАКО ПРЕПУСТИТИ БИЛО КОМЕ

Прети нам физички нестанак из ПТТ-а!

Ми не можемо и нећемо своју судбину тако олако препустити на милост и немилост било коме и стога нам је потребна сва Ваша помоћ. Ми смо данас у невољи која нас је погодила жестоко, прети нам физички нестанак из ПТТ-а и то на штету свих нас! Иако смо мали, сматрају нас и споредним, неважним и безначајним али нећемо се тако лаки дати. Уздамо се у снагу заједништва, солидарности, хуманости а то су уједно и основни принципи на којима почива наш синдикат. Без те подршке ми ћемо данас, без сумње, отићи „низ воду”, а сутра ће та судбина задести неког другог, прекосутра трећег... Желимо да остваримо наше право на останак и рад у ПТТ-у, право на егзистенцију наших породица, наше деце и њихове будућности, право на живот достојан човека – поручују генералном директору Драгану Ковачевићу активисти синдиката из „Гараже”.

Не тако давно био је то колектив са преко 500 запослених који је пружао комплетну транспортну и логистичку подршку поштанској делатности. Разним трансформацијама и идејним решењима поштанских стручњака, који су изгледа морали некако да оправдају своје високе плате и трошкове својих дирекција, у Аутопревозу или Сервису (како је ваљда последњи у низу назива ове РЈ) данас ради нешто више од 120 запослених.

Неко би можда у временима када је смањивање броја запослених у јавном сектору хит и похвалио

овакав развој дешавања да није катастрофалних последица које су произашле из тоталног незнања (а можда и зле намере) појединаца и одговорних у Предузећу.

Наиме, суштински се ништа није променило јер су запослени само мењали средине у којима раде, па се укупан број запослених у ПТТ-у, по овом основу, није мењао. Промене се дешавају на другој страни. Завладао је потпуни хаос у управљању импресивним возним парком нашег предузећа, што је резултирало повећањем трошкова и издвајања по свим основама. По-

трошња горива (просечна по возилу) је драстично повећана, као и број удеса и оштећења на нашим возилима. Не постоји прецизна евиденција где се возила налазе и где се паркирају преко ноћи, као ни ко их користи.

Ово су само неке од последица реорганизације коју спроводи пословодство ПТТ-а, а Синдикат ПТТ Србије има обавезу и право да укаже и опомене одговорне да у свим својим одлукама морају водити рачуна о имовини која им је поверена на управљање. Активисти нашег синдиката из Аутопревоза решени су да бране своје место у оквиру система и то пре свега указују на чињеницу да је транспорт саставни елемент основне делатности, а да брига о транспорту никако не може бити споредна ствар. У оквиру својих активности обратили су се генералном директору како би му указали на све аспекте проблема, али и Главном одбору Синдиката ПТТ Србије како би добили преко потребну подршку и помоћ у борби коју су започели.

Писмо генералном директору ПТТ Србија Драгану Ковачевићу

*Господине генерални директоре!
С обзиром да сва наша настојања и упозорења да сјречимо ко-*

магање и распурање наше радне јединице нису уродила плодом, иринуђени смо и на нешто што нисмо желели а што нам је остало као последњи адућ у одбрани наших интереса.

Смајрамо да је сјајно ако Вам је познато а још сјајније ако Вам није познато шта се са нашом радном јединицом догађа. Ако Вам није познато, сјајно је јер сје Ви први човек ове куће, а ако Вам је познато још је сјајније јер сје то дозволили.

Ради се о распурању и комадању наше РЈ што ми, ирприродно, желимо да сјречимо. Обраћали смо Вам се именовано, 60 радника је то иисмо иошисало, нисје нас удосјојили одговора. Није нам ни шешко, нисмо ни толико уверејени да не бисмо још једном покушали.

Нудимо дијалој, ифражимо објашњења, ифражимо одговоре и што баш од Вас, а ипосебно од Ваших сарадника, чије је ово дело и за које смајрамо да, када су то радили, нису о точку знали ништа више од физичке дефиниције, а о аутомобилском точку – ама баш ништа!

Молимо Вас да се не љуштите збој неке ирејаке речи, али ми сјварно мислимо да је оно што се нама догађа акш иошталној дилетаншизма, који ће за ПТТ имати катасјрофалне иоследице, ошворити неслућене мојћности за све видове злоуишребе и на крају довести до љачке наше заједничке куће. Да није нас који још увек држимо конце друмској саобраћаја у ПТТ-у, Ви данас није и ни од која не бисте мојли добити ни један иодашак о возном иарку ПТТ-а. Тврдимо да нико у овом ирпенушкју, а ни у блиској будућности, у Београду и у целој Србији не може и неће мојли да задовољи ни 50 % иошреба ПТТ-а сем нас!

Где то још у Пошти иосјоји служба која ће мојли иако ирпрофесионално и ефикасно да се ухвати у коштац са иослом као што је ифраћење ирошкова аутоделова, аутојума, иорива и мазива?

То су, иосјодине иенерални директори, само нека од иишања која бисмо Вам иосјавили. Посебно имамо намеру да иосјављамо иуно иеиријашних иишања у вези са дичном Дирекцијом која је иако лејо, анјосаксонски, названа „Лојисјика“. Већина нас у сервису иу Дирекцију смајра чак иеиријашњском, а њен рад (или боље рећи нерад) или иоштално иеиознавање иојрада, илавним кривцем збој којеј иосјављамо колатерална иишења.

За Вашу информацију наводимо Вам да од 10 делова које иа Дирекција набави – један не одговара, један се збој катасјрофалној квалитетна не може иурадити, а један део који одговарају сјитне у року од 15 до 100 дана. Ако Вас ииштересује, а ирбало би, можемо Вам навести сјошине иримера иакове „ефикасности“.

Ми, радници радне јединице којој је мењано име неколико иуша, ирпредлажемо Вам дијалој и исјрављање ирешке (која је уједно и ојромна иеиравда) на иај начин што ће се ирроблем решити мирно, у самој кући, на следећи начин:

1. Одмах заусјавити сваку даљу активност око издвајања Ауто-сервиса из ПТТ-а
2. Фузионисати амјуишране делове радне јединице
3. Мајеријално и кадровски ојачати радну јединицу
4. Учинити ефикасним ирашеће делатности (лојисјика)

Ово није немојће урадити, само ирреба иризнати ирешку и исјравити је. Овим би се иоврашило иovereње и радна јединица Аутоијревоз, Трансјорш, Аутосервис или како се већ зове, била би месјо у коме људи желе да иосјану, а не да из њеја беже. У иррошвом, ово иисмо уједно ирредсјавља и иисмо о нашим намерама а оне су следеће:

1. Синдикат ПТТ Аутоијревоз иозваће раднике у ишјрајк
2. Окуишемо све мојће медије, јавне личности и ирроблем ирредсјавити јавности
3. Заифражимо иодришку и солидарност свих синдикалних ојранизација ПТТ-а, Телекома, НИС-а, Елекјроијривреде и друјих јавних ирредузећа
4. Уиуишемо циркуларно иисмо свим релевантним министарствима, Влади Србије, Скуиштини Србије, шефовима иосланичких клубова Скуиштинне ишд.

Желимо ире свеја да будемо озбиљно схваћени јер ово неће бити никакав ишјрајк салонској ииша у ојранизацији и.Александра Павловића, који је на сва ова догађања био блаовремено иуозораван и ништа није урадио, чак ни ирсјом није мрднуо. Такође, ирредсјавишемо јавности и иоједине личности и мошиве који их воде у оваквом иослу, а ио неће бити ни мало безболно.

Искрено желимо да до иоја не дође, али ми се боримо за иосјанак

и будиће уверени да га нећемо лако ситавићи у руке људи који су, зарад личних интереса, жртвовали будућности 150 породица. Ако нешто иришом и изиубимо, а мислимо да немамо шћа, сасвим је свеједно, можда боље данас него 2007. године.

Будиће убеђени да овакав еишло не желимо. Молимо Вас још једном да уиошфебиће свој ауиоритет, снају своје функције и да сами, као обичан човек, својим чињењем ситанеће у зашћишћу истине, иравде, људској достојанства и часћи, а све што не може бићи ни на једној друјој сћрани сем наше.

Верујемо да сће нас разумели на ирави начин.

Након обраћања пословодству Предузећа, послато је и циркуларно писмо свим синдикалним организацијама и члановима Главног одбора Синдиката ПТТ Србије, у коме су наше колеге образложиле свој положај, чињенице и намере те затражиле подршку за своје активности.

Безрезервна подршка

Главни одбор је на својој другој седници, која је одржана почетком септембра, у посебној тачки дневног реда разматрао и наведене проблеме.

Председник Главног одбора је, у уводном излагању, објаснио да је реструктурирање (РЈ Угоститељство, РЈ Одржавање, РЈ Аутопревоз, Пост турс итд.) почело јако лоше и да сматра да треба да се заустави приватизација и издвајање

Активисти Синдиката: Нећемо своју судбину олако препустити било коме

која се спроводи под фирмом реструктурирања.

Председник ГО објаснио је шта се под реструктурирањем подразумева, као и да је одлука о издавању нешто сасвим друго и да не треба дозволити њено примењивање.

Колега из Аутопревоза је објаснио проблем који је настао у тој РЈ, а односи се првенствено на положај те РЈ након реорганизације и најаве издвајања из ПТТ-а. Резултати промена које спроводе велики

„стратеги” ПТТ-а су повећање броја штета на аутомобилима, повећана потрошња горива, вишак неисправних возила у сервису, расписивање тендера који падају, издавајање једног сегмента и припајање другом који је у различитој бранши,

као и вишак запослених. Сви ти проблеми су настали као последице разбијања РЈ Аутопревоз, тако да је сада брига о возилима и великом возном парку на веома ниском нивоу.

Главни одбор је подржао све захтеве колега из Аутопревоза и задужио Извршни одбор да, као приоритет у свом раду, уврсти изнете проблеме и да припреми активности како би се зауставили

започети процеси који су погубни за све.

Састанак са генералним директором

Након најаве колега из Сервиса да ће одржати штрајк упозорења како би скренули пажњу на своје проблеме који се изгледа никога не тичу, генерални директор Предузећа је прихватио да се суочи са својим колегама и лично чује шта их све мучи. На жалост, епилог тог разговора био је само смена директора Аутосервиса, господина Бабића, који се отворено ставио на страну својих колега.

Видно незадовољни, колеге из Аутосервиса су на збору радника, који је одржан 3. октобра, донели одлуку да се припремају за улазак у штрајк упозорења па, ако буде потребно, и да потпуно обуставе рад јер је очигледно да не постоји други начин да коначно буду схваћени озбиљно.

Радници су посебно били мотивисани да донесу овакву одлуку након прочитаног Билтена нашег листа „Поштар” о начину на који смо изгубили наше хотеле и одмаралишта. Није им било тешко да схвате шта им се спрема и како не постоји други начин да се изборе за своја основна права.

ИСПРАВКА ЧЛАНА 23 СТАТУТА СИНДИКАТА ПТТ СРБИЈЕ

На II седници Главног одбора а на основу одлуке број 175/3-3/1, од 28.07.2005. године, изнето је да је Комисија за праћење дискусија III Скупштине Синдиката ПТТ Србије, одржала састанак 06.09.2005. године, у 10,00 часова, и да је преслушавала део аудио записа са III Скупштине Синдиката ПТТ Србије. Комисија је једногласно донела закључак, да је у члану 23. Статута Синдиката ПТТ Србије, а објављеном у синдикалном листу „Поштар” јуна 2005. године, направљена техничка грешка у ставу 1 те да треба извршити исправку тако што ће се из спорног става избрисати текст: „ако има више од 50 чланова”.

Према томе први став члана 23. гласи:

„Одбор синдикалне организације својом одлуком регулише број чланова и састав одбора, избор председника, чланова скупштине и избор једног представника синдикалне организације, за члана Главног одбора Синдиката ПТТ Србије”.

Поштари незадовољни кинеским униформама!

Главни одбор Синдиката ПТТ Србије захтева да се испита одговорност учесника у вези набавке униформе за поштоноше због лошег квалитета, неодговарајуће величине, промашених рокова испоруке и дизајна. Такође се захтева да се доставе рокови за испоруку летње и зимске униформе за поштоноше.

Дугоочекиване нове униформе за наше поштоноше коначно су почеле да пристижу и таман кад смо помислили да је барем један од проблема решен и да ће наше колеге ову зиму дочекати обучени у пристојне униформе какве доликују поштанском раднику, са терена су почеле да стижу информације да поштари неће да носе панталоне јер су им плитке (гола су леђа), лошег су квалитета и дизајна.

Први, шаљиви коментари да су панталоне вероватно шивене у Кини, за кинеске поштаре који се по конституцији прилично разликују од наших и да су због тога плитке, показале су се на жалост као тачне. Уз све то, сазнали смо из средстава јавног информисања да је набавку униформи за

Пошту одрадило предузеће које има само четворо запослених?!!

Како неко с платом од 14.000 или 15.000 динара може да се угоји?!?

Руководство ПТТ-а је у први мах најавило да ће испитати „случај куповине панталона из Кине“ које су неодговарајуће величине, али су ускоро саопштењем за јавност демантовали сами себе. У саопштењу се наводи да је само око двадесетак поштара тражило рекламацију и да су, као разлог за то, навели промене у килажи.

Из тог срамног саопштења нисмо могли да сазнамо како неко с

платом од 14.000 или 15.000 динара може да се угоји! Срамота је на који начин пословодство и одговорни за набавку неодговарајућих панталона покушавају да скину одговорност са себе – вређајући раднике који су криви што нису ћутали и што дижу прашину. Требало је очигледно да ћуте па да буду задовољни и набављачи и поручиоци и Кинези. А поштари? Они очигледно не интересују никога у нашем предузећу.

Запослени су са своје стране позвали руководиоце на одговорност, као и то да сиђу међу раднике и увере се шта поштари носе и како изгледају њихове униформе, те да се убудуће не скривају иза срамних саопштења. Они такође истичу да их нико и не тера да носе кинеске панталоне, иако би према правилима то морали.

Остаје ипак чињеница да, и поред свих покушаја да се одговорни заклоне иза тендера, доказивања квалитета и сличних прича, неки поштари ипак неће да носе панталоне јер им не одговарају, а хоће ли неко из Предузећа одговорати што у бачене паре – остаје да видимо.

ЗА ИСТЕ ЦИПЕЛЕ ДВЕ ЦЕНЕ

У пошти у Чачку открили су да је књиговодствена цена ципела за физичко-техничко обезбеђење објеката за скоро 800 динара већа од малопродајне.

Радник физичко-техничког обезбеђења је добио ципеле које су му биле велике и сетио се да је у продавници „Лак корак“ видео исте такве, па је отишао да их замени. Тамо је сазнао да је цена тих ципела 1.100 динара. Касније смо проверили да је код нас у Пошти уписана књиговодствена вредност истих ципела истог произвођача 1.888 динара!, рекао нам је извор из Поште у Чачку. Он је додао да су код њих стигла три пара ципела, али да је одлука о набавци донета у Београду.

СТИГЛЕ ЛЕТЊЕ ПАНТАЛОНЕ ЗА ПОШТАРЕ (Оцена – добар)

Доказ да можемо и боље (само кад хоћемо) је испорука летњих панталона које су, код поштоноша који су имали прилику да их задуже, оцењене као добре. Мере су овај пут биле одговарајуће, а и квалитет и дизајн су добили пролазне оцене.

ДРУГА СЕДНИЦА ГЛАВНОГ ОДБОРА СИНДИКАТА ПТТ СРБИЈЕ

Захтевамо и упозоравамо!

Захтева се достављање извештаја о кретању зарада за период од 1. јануара до 15. августа, о испуњењу предвиђеног пораста плата, као и информације шта се десило са средствима ослобођеним на основу добровољног одласка из Предузећа; захтева се од генералног директора да се код Поштанске штедионице за запослене обезбеде највеће погодности на основу текућих рачуна и да им се омогуће примања зарада преко банке који сами одаберу; захтева се испитивање одговорности учесника у вези са набавком униформи за поштоноше због њеног лошег квалитета, неодговарајуће величине, промашених рокова испоруке и дизајна, као и да се доставе рокови за испоруку летње и зимске униформе за поштоноше; захтева се од пословодства Предузећа хитно спровођење усаглашених критеријума о заради који су требали да почну да се примењују са јулском платом – ово су најважније одлуке донете на другој седници Главног одбора Синдиката ПТТ Србије, одржаној 6. септембра.

Извештај о дешавањима у Предузећу и активностима Синдиката између две седнице ГО поднео је председник Синдиката ПТТ Србије *Александар Павловић*, који је рекао да је претходна зарада (у маси) повећана између пет и шест процената. Како Анекс Колективног уговора није „прошао“ на Влади, самим тим није дошло ни до вредновања технолошких радних места како је договорено, а у октобру месецу се очекује решавање тог проблема. У међувремену, Предузеће је напустило 384 радника, тако да се и маса за зараде повећала за око 2,5% и да се повећање зараде очекује са октобарском платом, према раније договореној динамици са министарством.

Незадовољство радом Штедионице

Павловић је навео и да је, у договору са генералним директором

Предузећа, запосленима који то буду желели, од 16. септембра омогућена бескаматна позајмица у износу од 18.000. динара, на шест месеци отплате. Он је додао и да ће, према најавама Поштанске штедионице, а због законских обавеза, дозвољени минуси на текућим рачунима запослених биће лимитирани на половину личних примања. Због тога, а и због општег незадовољства односом ПШ према радницима Поште Србије, Синдикат ПТТ Србије ће покренути питање могућности избора банке преко које ће запослени моћи да примају зараде.

Што се тиче законске иницијативе за доделу бесплатних акција у јавним предузећима (НИС, ПТТ, Телеком, ЕПС) и другим јавним службама (просвета, здравство, култура и др.), 3. септембра у Београду је одржана презентација на којој су присутни могли да добију одговоре

на сва питања. Почетком октобра, када се очекује почетак редовног заседања Скупштине Републике Србије, планирано је предавање законског предлога. По питању реструктурирања, посебно се пратила ситуација која је настала издвајањем РЈ Угоститељство, а обављени су и разговори о преузимању службе чишћења и ФТО-а од стране ТЕЛУС-а, рекао је Павловић.

Поново о селективној систематизацији

На основу иницијативе Главног одбора са претходне седнице, Дирекција за кадрове је доставила извештаје о додељеној солидарној помоћи на нивоу Предузећа и то за јули и август, који ће убудуће бити доступни и од велике помоћи у раду члановима комисије Управног одбора Фонда солидарности. Што се тиче иницијативе са претходне

ИНФОРМИСАЊЕ У СИНДИКАТУ

На седници Издавачког савета, одржаној 26. августа, Гордана Близнаковић из СО Издавачка делатност изабрана је за председника овог тела, па је Главни одбор, на основу предлога Издавачког савета, донео одлуке да се усваја предложена концепција рада и информисања у синдикату и да ће главни и одговорни уредник листа „Поштар“ бити и даље Милорад Будимир.

седнице Главног одбора, када је одлучено да се оштро реагује на кршење Колективног уговора који је селективно примењен када су повећане зараде управницима пошта првог и другог реда, председник Павловић је рекао да су обављени разговори са генералним директором, али да на захтев Синдиката није стигао никакав писани одговор, већ само усмена потврда. Остаје и даље захтев Главног одбора да се преиспита спорна одлука и казне одговорни.

Чланови Главног одбора су изразили незадовољство и очекивање да ће овај проблем бити решен до следеће седнице, јер, у противном, како је истакао Милорад Будимир, нема потребе да ГО доноси било какве одлуке ако ће оне остати само мртво слово на папиру. Он је рекао да очекује од Извршног одбора и председника Синдиката активнији и енергичнији рад на спровођењу одлука Главног одбора.

Униформе за поштаре – рак рана

Председник Павловић одговарао је на питања чланова ГО и коментарисао проблеме које су они износили, а од тога се издваја питање везано за квалитет и динамику испоруке униформи, на шта је челик Синдиката одговорио да су

тендери за униформе за достављаче завршени, да се испорука вршила sukcesивно (по величинама), а да о дизајну и квалитету Синдикат није компетентан да суди. Павловић је додао да је Синдикат ПТТ Србије имао свог представника у Комисији која је извршила избор униформе и да он није имао приредби на њен рад. Што се тиче „Мобтела“, још у марту је упућен захтев за дивиденде на које и даље чека, а суштина проблема је у немогућности да се дође до потребне документације.

Говорећи о зарадама, Павловић је рекао да је у разговору са министром Динкићем договорено да се крајем септембра „уђе у причу“ око планирања динамике буџета за 2006. годину, на основу кога ће се створити евентуалне нове могућности за раст плата у нашем Предузећу.

Када је у питању стамбена проблематика, члан комисије Драган Радојевић је поменуо Уредбу Владе Србије која има тежину закона за сва јавна предузећа и према којој сви запослени који сматрају да су оштећени или незадовољни ранг листом могу да напишу жалбу Управном одбору. Он је апеловао на све запослене који имају информације о становима да ступе у контакт са члановима Комисије, која

ИЗБРАН ИЗВРШНИ ОДБОР

У Извршни одбор Синдиката ПТТ Србије изабрани су: Славко Топалов из СО „Београд Центар“, Драган Радојевић из СО „Земун“ и Весна Башић из СО „Дирекција Предузећа“ (прва изборна јединица), Ратко Ристић из СО „Нови Сад“ и Зорица Зећ из СО „Кикинда“ (друга изборна јединица), Момчило Јелисавчић из СО „Ужице“ и Бранко Калајановић из СО „Чачак“ (трећа изборна јединица) и Драган Јовановић из СО „Ниш“ (четврта изборна јединица).

Према Статуту, Извршни одбор припрема и спроводи одлуке Главног одбора, одређује делокруг рада чланова Извршног одбора, именује секретара Синдиката ПТТ Србије на мандатни период од четири године и организује рад стручних служби Синдиката ПТТ Србије. Осим овога Извршни одбор би морао да припрема деловање синдиката на остваривању материјалног, социјалног, културног и економског положаја запослених, као и да припрема стратегију деловања са циљем побољшања материјалног положаја запослених, за примену и праћење Колективног уговора, реструктурирање, едукацију чланова, информисање, економско јачања синдиката, међусиндикалну и међународну сарадњу и спортске активности.

ВЕРИФИКОВАНА ЧЕТИРИ МАНДАТА

Комисија за праћење дискусија III Скупштине Синдиката ПТТ Србије одржала је састанак 6. септембра и после преслушавања дела аудио записа једногласно донела закључак да је у члану 23. Статута Синдиката ПТТ Србије, објављеном у синдикалном листу „Поштар“ у јуну направљена техничка грешка у ставу 1, те да треба извршити исправку тако што ће се из спорног става избрисати текст: „ако има више од 50 чланова“. На основу изнетог, Главни одбор је једногласно донео одлуку да се верификују мандати члановима ГО: Миливоју Урошевићу из СО „Школски ПТТ Центар“, Бобану Панајотовићу из СО „Заједница“, Драгану Димитријевићу из СО „Југомарка“ и Марији Марковић из СО „Сектори Нови Сад“.

ће изаћи на терен и узети све релевантне чињенице у разматрање.

Проблеми у Аутосервису

Активисти из „Аутосервиса“ позвали су на заједничку, јединствену акцију поводом издвајања њихове РЈ, наводећи да су резултати промена које спроводе „велики стратеги“ ПТТ-а: повећање броја штета на аутомобилима, повећана потрошња горива, вишак неисправних возила у сервису, расписивање тендера који „падају“, издавајање једног сегмента и његово припајање другом који је у различитој бранши, као и вишак запослених. Сви ти проблеми су настали као последице разбијања РЈ Аутопревоз, тако да је сада брига о великом возном парку на веома ниском нивоу.

Главни одбор је саслушао и подржао све захтеве колега из Аутопревоза и задужио Извршни одбор да, као приоритет у свом раду, уврсти изнете проблеме и припреми активности како би се зауставили започети процеси који су погубни за све.

У име СО Угоститељство, која је већ издвојена из ПТТ система, Пре-

КОМИСИЈА ЗА ИЗРАДУ И УСКЛАЂИВАЊЕ АКТА СИНДИКАТА

Пошто је, према Статуу Синдиката ПТТ Србије, потребно изградити и ускладити акта Синдиката (Правилник о раду стручних служби, Правилник о материјално-финансијском пословању синдиката, План рада, Финансијски план...), ГО је једногласно донео одлуку о именовању чланова комисије за те послове: Златко Фабијан, Косара Станковић, Будимир Милорад, Зорица Зеџ, Предраг Ђућула и Владимир Малбашић. Комисија ће у најкраћем року изградити акта и доставити их на усвајање Главном одбору, да би се превазишли постојећи проблеми у функционисању.

драг Ђућула је предложио да интересе ове делатности убудуће заступа Андријана Живановић, директор Сектора за стратегију, зато што је изузетно добро урадила елаборате за 2002. и 2003. годину (који, на жалост, нису у потпуности испоштовани). Зато је предложио да се, преко

ЧЛАНАРИНА

Председник Главног одбора Будимир Милорад је упозорио да две СО и даље не плаћају чланарину (Дирекције Предузећа и Суботица). Зато је предложио да, уколико се настави са непоштовањем Статута, наведене синдикалне организације неће имати право учествовања на наредној седници Главног одбора. Што се тиче дуговања, Надзорни одбор треба да нађе решење овог проблема у сарадњи са „прозваним” СО.

представника Синдиката ПТТ Србије у Управном одбору Предузећа, утиче да се Андријана Живановић изабере за члана инокосне скупштине. Ова иницијатива је подржана, а Главни одбор је усвојио једногласно и Пословник о раду, који је ступио на снагу даном доношења.

Синдикални поглед на стамбену проблематику ПТТ-а

Ради потпуније слике о овој теми морамо се вратити више од три године уназад. Наиме, у јулу 2002. Влада Републике Србије је донела Уредбу о решавању стамбених потреба изабраних, постављених и запослених лица код корисника средстава у државној својини.

У децембру исте године Управни одбор ЈП ПТТ саобраћаја „Србија” доноси Одлуку о основама и мерилима за решавање стамбених потреба запослених лица у ЈП ПТТ и истовремено се образује стамбена комисија ПТТ-а у чијем су саставу и представници два репрезентативна синдиката. Тада практично почиње активно учешће синдикалних представника у решавању ове изузетно важне материје.

Представници запослених су добили могућност да измене чланове 14. и 17. Уредбе, који су се односили на значај радног места и мерила за оцену успешности и квалитета рада. Они су у томе делимично и успели.

Са практичном применом Уредбе почиње се по одобрењу за утрошак средстава у износу од два милиона евра. Почињу бројне седнице стамбене комисије, обрада преко 1.200 захтева и теренска провера оних најбоље ранжираних. Иако су поткомисије радних јединица извршиле проверу у својим срединама, ми смо обавили додатну проверу, имајући у виду чињеницу да су постојале бројне неправилности у претходном периоду и да постоје велика очекивања запослених.

Најчешћи проблеми са којима смо се суочавали су непотпуна документација подносиоца захтева и докази за остваривање права по појединим основама (чланови породичног домаћинства, стамбена ситуација, здравствено стање, инвалидност и телесно оштећење).

Велике тешкоће су нам чинили случајеви када су запослени под моралном, кривичном и материјалном одговорношћу оверавали у суду неистините изјаве о стамбеној ситуацији. Са овим проблемом се, из различитих разлога, нисмо изборили ни до данашњег дана.

Посао је дуго трајао (чак смо добили и примедбе на дужину његовог трајања), али је разлог био наш велики осећај одговорности. Сматрам да смо посао добро обавили и приступили расподели средстава и станова у закуп. У међувремену смо, активношћу стамбене комисије, ставили још добар део станова на ранг листу. Тренутно завршавамо ранг листу за 2005. годину, са жељом да наших тридесетак колега дочека новогодишње празнике у новим становима.

Што се тиче саме Уредбе, истакао би као добру страну то што је комплетно уређење стамбене проблематике нашег предузећа у рукама седмочлане комисије, која за свој рад одговара Управном одбору. Тврдим да је комисија у свом раду имуна на притиске и да заводи ред у изузетно важној области људског живота.

Лоша страна Уредбе је то што она нема наглашену социјалну компоненту, јер највише бодова „вуче” значај радног места, што је са синдикалног становишта неприхватљиво. У нашем предузећу по стручној спремности доминирају средњошколци и они су у старту у лошијој позицији. Постојали су и постоје неки предлози да синдикат, из горе наведених разлога, бојкотира учешће у раду синдикалне комисије, али сматрам да би то била велика грешка.

Истакао бих на крају две ствари – право на решавање стамбене потребе није право проистекло из радног односа и ПТТ је једна од ретких компанија која још решава стамбена питања својих запослених. То проистиче из деловања синдиката у нашем предузећу.

Што се тиче квалитета одлука које је донела стамбена комисија, могу да изнесем свој лични став, а узећу слободу да то кажем и у име мојих колега – веома смо поносни на наш досадашњи рад и вољни смо да тако и наставимо. Доказ за то је чињеница да у протеклом периоду нисмо имали ниједан судски спор.

**члан стамбене комисије ЈП ПТТ
Славко Топалов**

Извештај о кретању зарада (јануар-август 2005.)

На седници Главног одбора приликом расправе о зарадама постало је јасно да у ствари никоме није јасно колико су и како расле зараде у овој години и имали маневарског простора за још неко повећање по било ком основу. Како би знали шта нам је чинити донета је одлука да се затражи званични извештај о кретању зарада за период од 1. јануара до 15. августа ове године, као и шта се десило средствима на основу добровољног одласка из Предузећа. Извештај смо добили и о њему и о даљим активностима када су зараде у питању ће се изјаснити чла-

нови Главног одбора на првој наредној седници. У овом броју поштару Вам преносимо само део

тог извештаја са табеларним приказом кретања зарада запослених. Коментар није потребан.

Кретање нето зарада запослених са дневним радним временом од 8 часова

месец 2005. год.	цена рада	Месечни фонд сати	достављач = 1,950		шалтерски рад = 2,050		контролор = 2,400		шеф службе = 3,960	
			нето зарада	индекс	нето зарада	индекс	нето зарада	индекс	нето зарада	индекс
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
јануар	9.603	168	15.714	100,0	16.393	100,0	18.769	100,0	29.358	100,0
фебруар	10.283	160	15.976	101,7	16.668	101,7	19.091	101,7	29.890	101,8
март	9.006	184	16.073	100,6	16.771	100,6	19.211	100,6	30.087	100,7
април	9.881	168	16.097	100,1	16.795	100,1	19.239	100,1	30.134	100,2
мај	10.073	176	17.023	105,8	17.769	105,8	20.380	105,9	32.016	106,2
јун	10.097	176	17.058	100,2	17.806	100,2	20.423	100,2	32.086	100,2
јул	11.037	168	17.691	103,7	18.471	103,7	21.202	103,8	33.372	104,0
август	9.980	184	17.545	99,2	18.317	99,2	21.021	99,1	33.075	99,1
УКУПНО		173	16.647	111,6	17.374	111,7	19.917	112,0	31.252	112,7

САСТАНАК ЧЕЛНИКА СИНДИКАТА ПТТ СРБИЈЕ И ПОШТАНСКЕ ШТЕДИОНИЦЕ

Успела прва рунда преговора

Као што је већ најављено из Поштанске штедионице, због законских обавеза дозвољени минуси су од 30. септембра лимитирани на просек прилива зарада за последња три месеца. Имајући у виду катастрофално ниске зараде у ПТТ-у, као и чињеницу да је велика већина запослених користила дозвољене минусе као опцију за пре-

живљавање, смањење лимита је многим тешко пало. Зато је са представницима пословодства ПШ одржан састанак на коме су изнети сви проблеми, захтев да се повећа дозвољено задужење и веће погодности за раднике Поште који су власници текућих рачуна у ПШ.

Представници Штедионице су објаснили разлоге који су довели

до проблема, али су синдикалци остали истрајни у својим захтевима. На крају је ипак начелно договорено да се ниво дозвољеног задужења повећа и то на основу позајмице која је „ушла у просек“ и повећала дозвољен минус за 6.000 динара. Ова могућност је орочена до краја године а после тога ће уследити нови преговори.

Договорено је и да руководство ПШ достави нашем синдикату услове и погодности које нуди запосленим ПТТ радницима који имају текуће рачуне у Штедионици. Ипак, и поред свега тога, евидентно је да постоје велики притисци да се свим запосленима коначно омогући да зараде примају преко банака које сами изаберу и то првенствено због све већих погодности које банке, у тржишној утакмици, нуде својим клијентима.

Пословодство ПТТ-а се томе упорно противи, али ће наш синдикат бити упоран са идејом да омогући свима који то желе да по сами одаберу своју банку.

Чланови Главног одбора синдиката ПТТ Србије

Р. Б.	Радна јединица	Име и презиме	Телефон	Факс	Мобилни
1	ДИРЕКЦИЈА ПРЕДУЗЕЋА	Владимир Живојиновић	011/3210-142	3221-569	063/7070088
2	БЕОГРАД ЦЕНТАР	Славко Топалов	011/3620-488	3620-488	064/6113541
3	ТРАНСПОРТ	Драган Станковић	011/658-693	2685-746	064/1103702
4	ДРУШТВЕНИ СТАНДАРД	Предраг Ђућула	011/3607-822	3621-109	064/2204626
5	ОДРЖАВАЊЕ	Будимир Милорад	011/2452-012	2437-032	063/267713
6	АУТОПРЕВОЗ	Душан Аксентијевић	011/3093-360	3974-595	
7	БЕОГРАДСКИ ВЕНАЦ	Рајко Ковачевић	011/3541-808	3545-322	063/338650
8	ЗЕМУН	Драган Радојевић	011/3166-977	3166-977	063/377855
9	ИЗДАВАЧКА ДЕЛАТНОСТ	Гордана Близнаковић	011/2776-999	2755-070	063/8651061
10	ШКОЛСКИ ПТТ ЦЕНТАР	Миљивоје Урошевић	011/2621-921	3291-035	064/1451086
11	ЗАЈЕДНИЦА	Бобан Панајатовић	011/3210-174	3210-259	064/1581460
12	ЈУГОМАРКА	Драган Димитријевић	011/3210-316	3441-118	
13	ПАНЧЕВО	Лела Шмит	013/512-022	518-684	063/352279
14	СМЕДЕРЕВО	Славко Бркић	026/231-145	227-235	064/2080455
15	ПОЖАРЕВАЦ	Стево Салапура	012/223-380	210-577	
16	ВАЉЕВО	Младен Крстић	014/275-100	232-199	064/3445566
17	ШАБАЦ	Живка Бошковић	015/882-950	884-005	064/1955711
18	НОВИ САД	Миленко Бодирога	021/411-085	411-629	063/8368980
19	СЕКТОРИ НОВИ САД	Марија Марковић	021/624-625	422-110	
20	СУБОТИЦА	Младен Марић	024/852-199	851-799	063/517003
21	СОМБОР	Владимир Малбашић	025/23-096	421-188	064/6113512
22	СРЕМСКА МИТРОВИЦА	Томислав Јанковић	022/610-708	610-709	064/2165432
23	ЗРЕЊАНИН	Аца Ђорђевић	023/771-101		064/3040000
24	КИКИНДА	Зорица Зец	011/3229-900	3223-413	064/611-3449
25	КРАЉЕВО	Александар Павловић	011/3222-844	3223-413	063/611-3450
26	КРУШЕВАЦ	Славиша Николић	037/441-747	39-044	063/8125522
27	КРАГУЈЕВАЦ	Светлана Јовичић	034/330-850	330-161	064/8277800
28	УЖИЦЕ	Момчило Јелисавчић	031/513-590	514-611	064/2075075
29	ЧАЧАК	Горан Кнежевић	032/233-041	224-302	063/8852952
30	ЈАГОДИНА	Борислав Филиповић	035/240-702	231-268	063/619420
31	НИШ	Драган Боричић	018/523-346	523-193	064/2171717
32	ЛЕСКОВАЦ	Србољуб Дејковић	016/55-199	51-990	064/1958886
33	ВРАЊЕ	Слађан Ристић	017/400-404	411-755	063/8084845
34	БОР	Милорад Станојевић	030/433-231	422-154	063/8036085
35	ЗАЈЕЧАР	Драгиша Стојановић	019/423-223	421-109	064/6113469
36	ПИРОТ	Нинослава Лазаревић	010/311-911	331-111	064/3357999
37	ПРОКУПЉЕ	Живорад Ђелић	027/321-737	321-206	064/4061010
38	ПРИШТИНА	Светомир Вуловић	028/460-017	424-459	064/2352442

Председници синдикалних организација

Р.Б.	РАДНА ЈЕДИНИЦА	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	Телефон	Факс	мобилни
1	ДИРЕКЦИЈА ПРЕДУЗЕЋА	Владан Ђурић	011/3210-142	3221-569	063/8512038
2	БЕОГРАД ЦЕНТАР	Славко Топалов	011/3620-488	3620-488	064/6113541
3	ТРАНСПОРТ И ПЕРЕРАДА	Драган Станковић	011/658-693	2658-693	064/1103702
4	ДРУШТВЕНИ СТАНДАРД	Предраг Ђућула	011/3607-823	3621-109	064/2204626
5	ОДРЖАВАЊЕ	Будимир Милорад	011/2452-012	2437-032	063/267713
6	АУТОПРЕВОЗ	Зоран Исаиловић	011/3093-378	3974-595	
7	БЕОГРАДСКИ ВЕНАЦ	Рајко Ковачевић	011/3541-808	3545-322	063/338650
8	ЗЕМУН	Горан Ђоковић	011/191-970	3166-977	064/1997878
9	ИЗДАВАЧКА ДЕЛАТНОСТ	Снежана Видић	011/2776-999	2755-070	064/3289079
10	ШКОЛСКИ ПТТ ЦЕНТАР	Миливоје Урошевић	011/3291-921	3291-035	064/1451086
11	ЗАЈЕДНИЦА	Зоран Карановић	011/3210-103	3210-214	064/2664691
12	ЈУГОМАРКА	Драган Димитријевић	011/3210-316	3441-118	
13	ПАНЧЕВО	Лела Шмит	013/512-022	518-684	063/352279
14	СМЕДЕРЕВО	Горица Настић	026/225-499	225-699	064/2626350
15	ПОЖАРЕВАЦ	Јовица Милутиновић	012/74-209	210-577	063/8256415
16	ВАЉЕВО	Радоје Ђермановић	014/411-011	064/2630000	
17	ШАБАЦ	Живка Бошковић	015/882-950	884-005	064/1955711
18	НОВИ САД	Далибор Тешендић	021/421-666	423-387	063/8416837
19	СЕКТОРИ НОВИ САД	Борислав Предојевић	021/430-431	621-286	064/2015252
20	СУБОТИЦА	Јовица Цигановић	024/555-472	553-699	064/1993039
21	СОМБОР	Перица Минарски	025/421-388	29-181	064/6113880
22	СРЕМСКА МИТРОВИЦА	Синиша Радивојевић	022/610-713	610-709	064/1717820
23	ЗРЕЊАНИН	Душко Соломуна	023/64-098	64-098	
24	КИКИНДА	Милорад Црквењаков	0230/34-484	21-199	064/1132807
25	КРАЉЕВО	Дејан Поповић	036/351-107	351-333	063/469510
26	КРУШЕВАЦ	Снежана Давидовић	037/441-766	30-989	
27	КРАГУЈЕВАЦ	Косара Станковић	034/330-250	330-161	063/8723424
28	УЖИЦЕ	Бранко Ненадић	031/512-889	513-587	064/6113679
29	ЧАЧАК (До изборног састанка дужност председника врши Горан Кнежевић)	Бранко Калајановић	032/224-302	224-302	063/8830060
30	ЈАГОДИНА	Борислав Филиповић	035/240-702	231-268	063/619420
31	НИШ	Драган Јовановић	018/802-133	802-133	063/7179386
32	ЛЕСКОВАЦ	Србољуб Дејковић	016/55-199	51-990	064/1958886
33	ВРАЊЕ	Слађан Ристић	017/400-404	411-755	063/8084845
34	БОР	Богоротка Стојановић	030/423-888	422-154	064/3386833
35	ЗАЈЕЧАР	Миодраг Ивковић	019/731-139	421-109	063/649393
36	ПИРОТ	Чедомир Стефанов	010/337-250	331-111	064/1132826
37	ПРОКУПЉЕ	Иван Нешић	027/321-810	321-206	064/1231846
38	ПРИШТИНА	Славиша Стојановић	038/64-450	65-007	063/253552

ОДЛУКА КООРДИНАЦИОНОГ ТЕЛА СИНДИКАТА ЗА
ПОДЕЛУ БЕСПЛАТНИХ АКЦИЈА

Генерални штрајк у Србији!

Генерални штрајк је одговор синдиката на одбијање Скупштине Србије да закаже седницу на којој ће се расправљати о пакету закона који омогућавају поделу бесплатних акција запосленима у јавном сектору!

На састанку Координационог тела, које представља више од 20 синдикалних централа, одржаном у Београду 12. октобра 2005., оцењено је да одлагање заказивања скупштинске седнице на неодређено време, мада је Предлог закона својим потписима подржало 540.000. грађана Србије, представља опструкцију и грубо кршење Устава и закона Републике Србије.

Због овога је донета одлука да сви синдикати сазову своје Главне одборе, како би била покренута процедура проглашења генералног штрајка.

Свесни актуелне ситуације и могуће епидемије птичјег грипа, представници синдиката донели су одлуку да у најављеном гене-

ралном штрајку не учествују запослени у здравству, иако и они пружају потпуну подршку предложеним законима.

Штрајковаће, уз поштовање законске обавезе о минимуму рада, запослени у ЕПС, ПТТ и Телекому, нафтној индустрији, судству и државној управи... ДАКЛЕ, ПРЕКО 100. 000. ЗАПОСЛЕНИХ, а за све последице парализе живота у Србији биће одговорна Скупштина Србије!

Представници синдиката очекују солидарност грађана и њихово разумевање за овај потез, јер се предложени закони, које Скупштина Србије игнорише, тичу великог дела становништва: запослених у јавним предузећима и јавном сектору, незапослених, пензионера, као чланова њихових породица.

О детаљима припреме најављеног штрајка Координационо тело синдиката за поделу бесплатних акција редовно ће обавештавати јавност.

ПРЕГОВОРИ О ЗАКЉУЧИВАЊУ
АНЕКСА КОЛЕКТИВНОГ
УГОВОРА ПРИ КРАЈУ

Чека се Влада Србије

У Београду је 14. октобра, у сали Управног одбора у Таковској 2, одржан састанак представника овлашћених за преговоре у закључивању Анекса 1 Појединачног колективног уговора за ЈП ПТТ саобраћаја „Србија”. Састанку су, поред представника пословодства Предузећа и репрезентативних синдиката, присуствовали и представници Владе Србије из Министарства за капиталне инвестиције, Министарства финансија и Министарства рада, запошљавања и социјалне политике.

На састанку је, као компромис свих уговорних страна, усаглашен предлог Анекса и одмах затражено од помоћника министра за капиталне инвестиције да предузме све што је потребно како би влада што пре дала сагласност и Колективни уговор ступио на снагу.

Оно што се може сматрати за највећи квалитет овог Анекса је то што ће се направити изванредан помак по питању зарада када су у питању технолошка радна места. Такође ће се и боловања преко 30 дана исплаћивати у износу 80 процената тромесечног просека који претходи том месецу, а не 60 одсто, како је било до сада. Увећан је и проценат средстава која треба дати за солидарну помоћ, а договорено је и да у зарду уђе већи део накнаде за топли оброк и регрес, чиме би се повећала накнада за друга давања.

Можда ће неко приговорити да су се, у периоду од потписивања КУ до сад појавила и квалитетнија решења, али сматрам да нам није у интересу да се преговори даље одуговлаче. Уосталом, синдикат је ту да све то сагледа и ми већ размислимо о неком новом анексу КУ. До тада ћемо, међутим, користити сва права и обавезе из постојећег.

А. Павловић

ОДЛУКА ИО СИНДИКАТА ПТТ СРБИЈЕ

Тужба!

Извршни одбор Синдиката ПТТ Србије је одлучио да ангажује адвокатску канцеларију и припреми тужбу против Управног одбора ЈП ПТТ саобраћаја „Србија” и свих оних који су допринели да се имовина поштанских радника отуђи од оних којима је намењена.

Мислимо, пре свега, на Поштански дом у Врњачкој Бањи, који је Лазар Стојадиновић са супругом Анком као задужбину (легат) оставио радницима Поште и који је намењен искључиво за опоравак поштанских радника.

Како се могло десити да неко и помисли да легату мења намену и предаје га на управљање неком другом?!?

ПРОПИСИ И ПРАКСА: ИЗМЕНЕ И ДОПУНЕ ЗАКОНА О РАДУ

Поново топли оброк и регрес

Четири месеца након усвајања Закона о раду, извршене су прве његове измене и допуне. Објављене су у „Службеном гласнику Републике Србије” бр. 61/2005. Овим изменама и допунама су, бар донекле, ублажене последице настале због бројних (међусобно и у односу на поједина решења у закону) неконзистентних амандмана прихваћених од стране Народне скупштине, којима је солидан и уравнотежен Предлог закона упућен од Владе према Скупштини претворен у не нарочито добар, а у појединим деловима и тешко примењив закон.

У наставку ћемо приказати све извршене измене у закону и указати у чему је суштина промене у односу на досадашње решење. На крају ћемо поменути још нека питања која би у неким наредним изменама требало доградити, па да се онда можемо похвалити да имамо стварно добар закон, те да све снаге усредсредимо на стварање услова за његову коректну примену уместо да се боримо са нелогичностима и сналазимо како да помиримо прописано са спроводљивим и разумним.

За увођење ноћног рада више није потребно мишљење Министарства рада и Министарства здравља

Чланом 62, став 3 Закона била је утврђена обавеза послодавца да, пре увођења ноћног рада, затражи мишљење Министарства рада, министарства здравља и синдиката о мерама безбедности и заштите живота и здравља на раду запослених који посао обављају ноћу. Ово решење није „наметнуто” скупштинским амандманима већ је постојало и у Предлогу закона. Креирано је несумњиво из добре намере да се обезбеди додатна заштита запослених контролом услова рада за безбедно одвијање ноћног рада. Међутим, предлагач је увидео да је спроводљивост те добре намере вр-

ло ограничена, те да би дошло до „колапса” због чекања на мишљења министарства или до потпуног непоштовања закона. Зато је извршена измена којом је ова контролна мера сведена у оквире могућег па је довољно да послодавац, пре увођења ноћног рада, затражи мишљење синдиката. Није децидно наглашено, али ово треба тумачити репрезентативних синдиката организованих код послодавца. Свако друго тумачење, при постојећем начину синдикалног организовања у Србији, доводи нас до истог проблема какав смо имали док је за ноћни рад требало мишљење два министарства чекање у редовима ради добијања формалне сагласности од стране субјекта који нема фактичке могућности да реално сагледа релевантне чињенице на основу којих даје мишљење.

За добровољно давање крви два уместо три дана

Дани плаћеног одсуства по основу добровољног давања крви (члан 77, став 3, тачка 2) смањени су са три на два (дан давања крви и још један дан) за свако давање крви. И даље је тешко бранити тезу да послодавац нечију хуманост треба да „плаћа” са два дана плаћеног одсуства, односно да само он сноси трошкове те хуманости, али је ипак подношљивије ако то „кошта” два него када се морају обезбедити три дана плаћеног одсуства.

Остаје право на одсуство с рада у трајању од две године за рођење трећег и четвртог детета

Извршено је редакцијско сређивање члана 94 тиме што су избачена решења којима се, поред општег режима одсуствовања по основу породилског одсуства и одсуства ради неге детета, додатно уређује одсуство ради неге детета кад је реч о трећем и четвртом детету. Овај члан је, тиме, остао на општем регу-

лисању породилског одсуства и одсуства за негу детета, а додат је нови члан „94.а” који је у целини посвећен породилском одсуству и одсуству раду неге детета кад је реч о рођењу трећег и сваког наредног детета, односно више од два детета у једном порођају.

Новим чланом 94.а утврђено је да запослена жена која роди треће и свако наредно дете има право на породилско одсуство и одсуство са рада неге детета у укупном трајању од две године. Исто право се односи и на жену која у првом порођају роди троје или више деце, као и на жену која има једно, двоје или троје деце, а у наредном порођају роди двоје или више деце. Коначно, право на породилско одсуство и одсуство ради неге детета и у оваквим ситуацијама може користити и отац детета, а по општем режиму уређеном чланом 94 овог закона и под условима за овај специјални случај уређеним овим чланом.

Смањено је увећање зараде по основу „минулог рада”

Изменом члана 108, став 1, тачка 4, проценат увећања зараде по основу дужине рада у радном односу је смањен са 0,5 одсто на 0,4 одсто (како је то било уређено у ОКУ, из кога је у Предлогу закона и било преузето решење, али је било измењено амандманом усвојеним на седници Народне скупштине). Том изменом закон је остао доследан принципу да се решења из ОКУ преузимају без суштинских измена.

ОКУ није пропис којим се одређују услови за уговарање минималне зараде уговором о раду

У члану 111 који се односи на уређивање минималне зараде брисан је став 3 којим је било предвиђено да се општим колективним уговором одређују услови под којима послодавац и запослени могу

уговорити минималну зараду. У ситуацији кад стари ОКУ престаје да важи (23. септембра 2005. године), а кад је неизвесно да ли ћемо и када имати нови општи колективни уговор, овакво решење у закону је бесмислено, јер би његовим задржавањем све што би послодавац и запослени чинили на уговарању минималне зараде било незаконито.

Стога је нормално да се оваква норма брише. То није сметња да се, кад дође до преговарања за закључивање општег колективног уговора, то питање уреди овим актом.

Топли оброк и регрес обавезни од 2006. године

Проблем међусобно контрадикторних решења утврђених члановима 118 и 120 Закона о раду, настао усвајањем једног амандмана од стране Народне скупштине без сагледавања његовог утицаја на друга решења у закону за која није предвиђена промена ради усклађивања са тим амандманом, а која се тичу обавезе (члан 118) и могућности (члан 120) исплате топлог obroка и регреса за годишњи одмор, превазиђен је тако што се:

- решење из члана 120. Закона којим је уређена могућност, али не и обавеза исплате ових примања, примењује до краја 2005. године, а решења којим се уводи обавеза исплате топлог obroка и регреса, примењује од почетка 2006. године.

Значи, од нове године поново ћемо имати топли оброк и регрес код свих послодаваца, а износ, рокови исплате и друга релевантна питања везана за ова примања су у надлежности општег акта код послодавца, односно уговора о раду.

Смањен је заштићени износ отпремнина запосленима проглашеним вишком

Изменама члана 158. Закона о раду смањен је обавезни, заштићени износ отпремнине запосленима који су проглашени технолошким вишком. Према старом решењу, минимална отпремнина је утврђена у износу једне трећине просечне зара-

де запосленог исплаћене за последња три месеца пре месеца у коме се исплаћује отпремнина, за сваку ввршену годину рада запосленог у радном односу. Новим решењем се најнижи износ минималне отпремнине утврђује у висини збира једне трећине просечне зараде запосленог за првих 10 година рада у радном односу и једне четвртине просечне зараде запосленог за сваку даљу навршену годину рада у радном односу дужем од 10 година. Не ради се о суштинској промени већ само о извесном не значајном смањењу најниже отпремнине, које би требало да „појефтини” ослобађање предузећа од вишка запослених, а да истовремено пружи какву-такву материјалну заштиту запосленима проглашеним вишком. Наиме, и овако смањена, најнижа отпремнина утврђена овим законом је знатно већа него што је била према закону који је примењиван до 23. марта 2005. године.

Иначе, и раније и сада стварни износ отпремнине се утврђује општим актом код послодавца, односно уговором о раду, а овај, законом утврђени минимални износ представља само заштиту, оно што се запосленом проглашеним вишком мора исплатити.

Дужи отказни рок уместо исплате отпремнине запосленима који неће или не умеју да раде свој посао

Једно од спорних решења Закона о раду који је ступио на снагу 23. марта ове године било је уређено члановима 189. и 190. који се односе на заштиту запосленог коме је отказан уговор о раду зато што не остварује потребне резултате рада, односно зато што нема потребна знања и способности за обављање послова на којима ради. Према (старом) члану 189, крд отказа уговора о раду по овом основу био је предвиђен отказни рок до 30 дана, с тим што се тачно трајање отказног рока утврђује општим актом и уговором о раду, а чланом 190. је била утврђена отпремнина у минималном износу од једне до четири зараде (није било прецизирано које), зависно од

година непрекидног рада запосленог код послодавца који му отказује уговор о раду. Члан 189. Закона о раду је измењен утолико што је законом децидно утврђено да се отказни рок у случају отказа уговора о раду по напред наведеним основама утврђује у трајању од најмање месец дана, а највише три месеца, зависно од дужине навршеног стажа осигурања запосленог коме се отказује уговор о раду, и то:

- месец дана, ако је запослени навршио 10 година стажа осигурања,
- два месеца, ако је навршио више од 10 до 20 година стажа осигурања и три месеца ако је навршио више од 20 година стажа осигурања.

Члан 190. Закона је брисан, што значи да сада, према закону, запослени коме је по овом основу отказан уговор о раду нема право на отпремнину. Треба, међутим, имати у виду да то право, ако је уређено колективним уговором, и даље важи, све док се не изврше измене колективног уговора којима би се то право укинуло.

Право на повратак на рад може се компензирати већом накнадом штете

У члану 191. Закона о раду који се односи на враћање запосленог на рад по одлуци суда и на исплату компензације запосленом по основу накнаде штете за период у коме запослени није радио, додат је нови став 4. којим је предвиђена могућност да се запослени коме је незаконито отказан уговор о раду, под одређеним условима не враћа на посао.

Оваква могућност се реализује искључиво по одлуци суда.

Такву одлуку суд може донети на захтев запосленог или на захтев послодавца. Ако се запослени не враћа на рад на сопствени захтев, тада остварује право на компензацију у износу од најмање 18 зарада које би запослени остварио да је радио. Конкретан износ накнаде утврђује суд, водећи рачуна о времену које је запослени провео у радном односу, годинама живота запосле-

ног, броју издржаваних чланова породице запосленог.

Ако се запослени не враћа на посао на захтев послодавца, тада је послодавац дужан да запосленом исплати накнаду штете у двоструком износу у односу на накнаду коју би исплатио у случају када се запослени не враћа на посао по сопственом захтеву. Услов за доношење пресуде суда којом се запослени коме је незаконито престао радни однос не враћа на посао већ му се исплаћује накнада зараде је да заинтересована страна (запослени или послодавац), пре

окончања главне расправе пред судом, поднесе суду захтев на основу кога се оваква одлука може донети.

* * *

Усвојеним изменама и допунама Закона о раду знатно су побољшана поједина решења и ублажена штета учињена усвајањем појединих амандмана на седници Народне скупштине, који су уграђени у тексту закона који је ступио на снагу 23. марта ове године. Међутим, остало је још неколико врло проблематичних решења која би у неким наред-

ним изменама закона требало побољшати. Реч је пре свега о:

- прописаној основици за накнаду зараде (просек запосленог из претходна три месеца) којом се стимулишу боловања,
- привременој мери инспекције рада,
- врло кратком року за изјашњавање запосленог о томе да ли жели да заштиту својих права потражи пред арбитром,
- строго детерминисаној обавези да први део годишњег одмора мора трајати три недеље.

ПИСМО УРЕДНИКУ

Ко ће коме...

Господине уреднице !

Дана 12.10.2005 год. генерални директор Драган Ковачевић електронском поштом шаље два писма – једно председницима синдикалних организација, а друго директорима РЈ. Прве упозорава да им можда сви чланови немају уредно потписане изјаве-приступнице по којима им се одбија чланарина (па ако се то не исправи неће бити одбијања чланарине) а друге упозорава да се са одређеним датумом престане одбијати чланарина онима који немају потписане приступнице, уз упутство где када и како службе обрачуна могу поћи ажуриране спискове? Такође, налаже да се спискови поделе синдикалним повереницима. Узгред, ако нема уредне евиденције, откуд му спискови !

Када су службе сутрадан ујутро 13. 10. 2005. преузеле спискове (потпуно тачне, барем за наш синдикат) чекало их је и чудно упутство које гласи: „Спискове не делити синдикалним повереницима, а уколико су ипак подељени – замолите их да врате!“

Некако у исто време тог дана електронском поштом ново писмо за директоре РЈ – налог да се под претњом законских и других санкција никако не смеју мешати и утицати на раднике при њиховом

одређењу ком синдикату ће приступити?

Уколико је у току (а повезано са овим списковима) некакво радничко изјашњавање или одређење ком ће се синдикату приклонити онда се отвара неколико питања:

- Како то да ми, чланови и повереници синдиката, од генералног директора сазнајемо да је у току неко радничко – синдикално одређевање?

- Ако то одређевање и постоји, откуд то да се генерални директор стара да се оно спроведе поштено и без притисака?

- Ако се налаже директорима да се не мешају, то значи да постоје индиције да су се мешали, а по логици ако су се мешали онда је неко претрпео штету. Колико је мени познато, наш синдикат на својим форумима никада није утврдио да постоји штетно деловање по нас.

- Ако ми ником нисмо пријавили нити рекламирали такво штетно деловање, а постоје два синдиката, ривалска страна вероватно је пријавила ту врсту штете?

- Ако се буду потписивале нове приступнице, можда се ситуација са бројем чланова тог ривалског синдиката поправи?

- Ако у том случају буде и мало притисака, можда се стварно поправи?

- Ако буде много притисака, можда се много поправи?

- Ако се све ово догоди онда се генерални директор ставио на страну ривалског синдиката и аутоматски дошао под удар санкција којима прети другима.

Наравно, ништа од овога се неће догодити, без обзира колико нових спискова буде прављено. Такође, мислим да нико не би имао ништа против јаког ривалског синдиката, али то се не постиже плакањем код генералног директора. То се постиже на другачији, врло једноставан начин:

Морате радити у интересу чланства;

Морате послушквати проблеме својих чланова и деловати у складу са њима;

Када бирате представнике који ће у име чланства доносити важне одлуке, бирајте праве;

Када утврдите да ти представници нису прави моментално их мењајте;

Оно што други нису успели да ураде, урадите ви.

Када све ово урадите, пребринули сте све бриге – бићете чланови нашег синдиката.

Зоран Исаиловић

ОД НАШИХ ДОПИСНИКА: БЕЛА ЦРКВА

Знају поштарари и да се веселе

Ових дана је у Белој Цркви било лепо и весело. ПТТ радници навикли на проблеме и напоран рад, нашли су мало времена и да се провеселе и подсети на стару традицију када се радник ценио и поштовао и када је сваки запослени имао част да га колектив испраћа у заслужену пензију. Тако је било и 19. септембра, када су сви запослени радо узели учешћа у припреми испраћаја чији је главни актер био наш колега *Десимир Тодосијевић*, који је провео читав радни век у Пошти, у нашем колективу. Почео је као поштоноша, а у пензију отишао као контролор поште II реда.

Десимир је свој радни век започео шездесет и неке године, вредно је радио и постепено напредовао на послу. Када је постао контролор, видело се да је занат поштено „испе-

као” и да је посао заиста заволео. Љубав према послу је преносио и на све нас, објашњавајући нам да је посао увек на првом месту, да су могућа и мала опуштања, али да се прописи морају поштовати и посао коректно одрадити.

Поштовали смо тај његов принцип и поштовали смо њега као строгог али правичног. То смо доказали и тиме што смо скоро сви присуствовали његовом испраћају на заслужени одмор. Свечаност је добила на значају и доласком наших руководилаца из Панчева (седиште РЈ), који се нису устручавали да превале пут да би се дружили са на-

ма показујући тиме да се рад и радник цене ма где били и да није срамота доћи у „мали” колектив ради испраћаја једног радника у пензију. Не могу а да не поменем да су нам, као драги гости, дошли директор РЈ

Бранислав Павков, помоћник директора *Мирко Ђукић*, руководилац Службе за поштански саобраћај *Весна Ђукић* и инструктор Службе за ПТТ саобраћај *Александар Робић*. Част нам је било чути речи похвале упућене слављенику а затим и целом колективу.

Свечаност је заиста била лепа и топла, а почела је доделом скромних али од срца датих поклона слављенику ради сећања на колектив у коме је проведен један читав радни век. Музика је прија-

ла ушима а песме су говориле уместо нас. У таквој атмосфери, колегинице које су на радном месту тихе и благе, често и веома уморне од напорног посла, играле су весело и лепршаво, просто лебдиле по сали. Колеге су покушавали да се надигравају, али им није палазило за руком, па је ускоро започела спонтана, ведрог и враголаста песма, коју је било милина слушати и гледати.

Пошто сам био један од старијих и не служе ме више ни ноге а ни глас, посматрао сам све око себе и размишљао: зар је могуће да један пријатан и топао сусрет топи све баријере између колега, ситне чарке

се заборављају, по нека грубо изговорена реч се једноставно се истопила, а преовлађује другарство и слога, осећај да смо сви једни другима јако блиски и да би свако за сваког учинио све да му помогне и да овај тежак живот учини лакшим.

Е па сад, драге моје колеге, видите и размислите: да ли се уз мало воље и труда може искористити сваки повод и организовати овакав или сличан скуп, јер он зближава раднике, руши невидљиве баријере и подсећа да смо сви ми од крви и меса, те да смо у тешким временима упућени једни на друге. Време неумитно гази и руши све пред собом, док трепнеш дође растајање, а онда рамишљамо где смо били и шта смо радили...

Колико нам је време велики непријатељ покушају да вам аргументујем: пред вама су две слике истих радника Једна са почетка а једна на крају радног века, на њима су (с лева у десно) наш управник *Иван Рајнић*, контролор *Десимир Тодосијевић* и *Вујица Анђелић*, који је већ пет година у пензији. Тада млади људи сада су већ увелико деке и унуцима причају какав је то живот био.

На крају, још једном свом колеги желимо мирне пензионерске дане и заслужен одмор, подсећајући га да није битно колика је пензија већ колико дуго се прима!

Поштоноша
Бранислав Брана Милошевић

ПЕСНИК – СИНДИКАЛНИ АКТИВИСТА

Чекање на путовање

Благоје Свркота из Сомбора објавио збирку поезије „Где је Сентандреја”

Благоје Свркота, песник, публициста и новинар, дугогодишњи синдикални активиста у ПТТ Сомбор, обрадовао је своје колеге и поштоваоце новом збирком поезије под називом „Где је Сентандреја”. Ова збирка, којом се Свркота поново јавља на песничком небу, осликава његове дилеме и вечита питања о пореклу, вредностима живота, историјским догађајима који нас одређују. Танани

лирик, пробрано ниже емоције о људима, пријатељству, животу, смислу и бесмислу наших поступака, одлука, недоумица. Он са мало стихова изражава дубоке емоције о постању и разарању, о неумитном одласку, крају, али и о трајним вредностима. А витешки тајновито, упућује љубавне поруке, штитећи драга бића од грубе јаве, негујући снове и симболе који говоре о његовој песничкој машти и језику. „Као стидљиви дечак он пева или тугује о сирени, птици, сунцу, звуку, свемиру, трешњи, мору. Али, сања и о бескрају, дрхтају, радости, срцу, да би као ткач овековечео у песмама Грачаницу, Хиландар, Видовдан – симболе нашег трајања и знамења.

Благоје Свркота је овом збирком поезије показао да је с правом сврстан у антологије др Стојана Бербера и Пере Зупца.

Наметнувши се стиховима још 1970. године, заједничком збирком са Петром Бановчанином, под младалачким и бунтовним називом „Шта је доказ правде”, Свркота није престајао да пише. „У међувремену, радећи у пошти у Сомбору, он је уређивао издања из области књижевности, историје, сликарства и др. Већ осам година уређује и приређује капитално дело – годишњак о животу и раду „Алманах”. То дело

за живота је споменик Благоја Свркоте, јер садржи све значајно што се дешава у свим областима стваралаштва, науке, уметности и других вештина. У њему наш колега укључује стотине аутора разног профила, од почетника до признатих имена. „Алманах” представља својеврсну годишњу библију јер садржи основне мудре појмове о смислу и бесмислу, пролазности и трајању.

И збирка „Где је Сентандреја” питање је у стиху, на које Благоје покушава, тражећи и пишући више од три деценије, да нађе одговор и да упути и друге. „Ову књигу треба читати и пити као изворску воду и на гутљај и наискап и тако наизмјенице”, каже у поговору Благојине збирке, књижевни критичар Мићо Јелић Грновић, препоручујући је на упечатљив начин „ни мање књиге ни више поезије”. За све поетске читаче, за ретке љубитеље стихова у ПТТ-у, „Где је Сентандреја” Благоја Свркоте већ својим насловом позива одабране да заједнички крену на тражење пута.

Илинка Г. Вуковић

ГДЕ ЈЕ СЕНТАНДРЕЈА

Никуд не могу да крочим
А бол да ме не подсети на Те.
Изгубљене птице најстаријег дана
Чују се, трепере.
У очи гледају Високи Дечани
Кога да молим.
Кома да прозборим
Проклетство да се скине.
Наше верне птице
Два врана гаврана..
Никуд не могу да крочим
А бол да ме не подсети на Те.
У потиљак гледају Проклетије.
Где је Сентандреја.

*У тренуцима између
акцијелне ружне сабварности*

ЗА СВЕ ОНЕ КОЈИ ВЕРУЈУ
ДА СИНДИКАТ ИМА ДУШУ

АКО

Ако можеш да сачуваш своју главу
кад сви око тебе губе своје и окривљује те за то;

Ако можеш да верујеш себи кад
сви у тебе сумњају и чак додајеш
њиховим сумњама;

Ако можеш да чекаш, а да ти не досади чекање,

Или ако си преварен, да не лажеш,
Или ако си омрзнут да не мрзиш,

А поред тога да не изгледаш предбар или премудар.

* * *

Ако можеш да сањариш, а да снови не овладају тобом;

Ако можеш да размишљаш – а да ти маштање не буде циљ;

Ако можеш да се суочиш са успехом и неуспехом

И да сматраш те две варалице као да су потпуно исте;

Ако можеш да поднесеш кад чујеш да су истину,

Коју си рекао, изврнули ниткови да би направили замку за будале,

Или да посматраш пропаст онога чему си посветио цео живот

И да погрљен са дотрајалим алатом опет ново ствараш.

* * *

Ако можеш да ставиш на гомилу све што имаш

И да га бациш на коцку

И изгубиш и опет почнеш испочетка

И никад не изуститиш реч о том свом губитку;

Ако можеш да присилиш своје срце и нерве и тетиве

Да те служе иако их више немаш,

И тако издржиш кад нема ничег у теби сем воље,

Која ти довикује: „Истерај!”

* * *

Ако можеш да разговараш са најнижим

И да сачуваш своје достојанство,

Или да шеташ са краљевима, а да не изгубиш разумевање за обичне људе;

Ако ни непријатељи ни пријатељи не могу да те увреду;

Ако те сви цене, али не сувише;

Ако можеш да испуниш један незабораван минут

Садржајем који траје шездесет секунди,

Твоја је земља и све што је на њој,
И изнад свега бићеш човек, сине мој!

Радјард Киплинг (1865-1936)